

“मीठे बच्चे- तिम्रो यो ईश्वरीय मिशन हो, तिमीले सबैलाई ईश्वरको बनाएर उनीहरूलाई बेहदको वर्सा दिलाउँछौ।”

प्रश्न:- कर्मेन्द्रियहरूको चञ्चलता समाप्त कहिले हुन्छ ?

उत्तर:- जब तिम्रो स्थिति त्रेता युगसम्म पुग्छ अर्थात् जब आत्मा त्रेताको सतो स्टेजसम्म पुग्छ तब कर्मेन्द्रियहरूको चञ्चलता समाप्त हुन्छ। अहिले तिम्रो वापसी यात्रा हो त्यसैले कर्मेन्द्रियहरूलाई वशमा राख्नु छ। कहिल्यै पनि लुकाएर यस्तो कुनै कर्म नगर, जसबाट आत्मा पतित बनोस्। अविनाशी सर्जनले तिमीलाई जुन परहेज बताइरहनु भएको छ, त्यसै अनुसार चल्दै जाऊ।

गीत:- मुखडा देख लो प्राणी

ओम् शान्ति। रूहानी बच्चाहरूलाई रूहानी बाबाले सम्भाइरहनु भएको छ। न केवल तिमी बच्चाहरूलाई मात्र, जति पनि रूहानी बच्चाहरू प्रजापिता ब्रह्मा मुख-वंशावली छन्, उनीहरूले जान्दछन्। हामी ब्राह्मणहरूलाई नै बाबा सम्भाउनुहुन्छ। पहिले तिमी शूद्र थियौ फेरि आएर ब्राह्मण बनेका हो। बाबाले वर्णहरूको पनि हिसाब सम्भाउनु भएको छ। दुनियाँमा वर्णहरूको बारेमा पनि जान्दैनन्। केवल गायन छ। अहिले तिमी ब्राह्मण वर्णको हो फेरि देवता वर्णको बन्छौ। बिचार गर यो कुरा ठीक छ? आफैले निर्णय गर। मेरो कुरा सुन र तुलना गर। शास्त्र जसलाई जन्म जन्मान्तरदेखि सुनेका छौ र जुन ज्ञानसागर बाबा सम्भाउनु हुन्छ तिनीहरूमा तुलना गर- ठीक कुन हो? ब्राह्मण धर्म अथवा कुललाई बिल्कुल बिर्सेका छन्। तिमीसँग विराट रूपको चित्र सही बनेको छ, यसको बारेमा सम्भाइन्छ। बाँकी यतिका हातहरू भएको चित्र, जुन बनाएका छन् र देवीहरूलाई हतियार आदि दिएका छन्, त्यो सबै गलत हो। यी भक्ति मार्गको चित्र हुन्। यी आँखाले सबै देख्छन् तर जान्दैनन्। कसैको कर्तव्यको बारेमा थाहा छैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई आफ्नो आत्माको बारेमा थाहा भएको छ र ८४ जन्महरूको बारेमा पनि थाहा भएको छ। जसरी बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई सम्भाउनु हुन्छ, तिमीले फेरि अरूलाई सम्भाउनु छ। शिवबाबा त सबैको पासमा जानु हुन्। अवश्य बाबालाई सहयोगी चाहिन्छ नि, यसैले तिम्रो यो ईश्वरीय मिशन हो। तिमीले सबैलाई ईश्वरको बनाउँछौ। जान्दछौ- उहाँ हामी आत्माहरूको बेहदको बाबा हुनुहुन्छ। उहाँबाट बेहदको वर्सा मिल्छ। जसरी लौकिक पितालाई याद गरिन्छ, उनलाई भन्दा पनि पारलौकिक पितालाई याद गर्नुपर्छ। लौकिक पिताले त अल्पकालको लागि सुख दिन्छन्, बेहदको पिताले बेहदको सुख दिनु हुन्छ। यो अहिले आत्माहरूलाई ज्ञान मिल्छ। अहिले तिमी जान्दछौ- ३ वटा पिता हुनुहुन्छ। लौकिक, पारलौकिक र अलौकिक। बेहदको पिता अलौकिक बाबाद्वारा तिमीलाई सम्भाइरहनु भएको छ। यी पितालाई कसैले पनि चिन्दैन। ब्रह्माको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन। उनको कर्तव्य पनि जान्नुपर्छ नि। शिवको, श्रीकृष्णको महिमा गाउँछन्, बाँकी ब्रह्माको महिमा कहाँ छ र? निराकार बाबालाई अवश्य मुख त चाहिन्छ नि, जसबाट अमृत दिऊँ। भक्ति मार्गमा बाबालाई कहिल्यै पनि यथार्थ रीतिले याद गर्न सकिँदैन। अहिले तिमी जान्दछौ, बुझ्दछौ- शिव बाबाको रथ यो हो। रथलाई पनि सजाउँछन् नि। जसरी मुहम्मदको घोडालाई सजाउँछन्। तिमी बच्चाहरूले कति राम्रोसँग मनुष्यहरूलाई सम्भाउँछौ। तिमीले सबैको प्रशंसा गर्छौ। भन्दछौ-

हामी यस्तो देवता थियौं फेरि ८४ जन्म भोगेर तमोप्रधान बनेका छौं। अब फेरि सतोप्रधान बन्नु छ, त्यसको लागि योग गर्नुपर्छ। तर धेरै मुश्किलले कसैले बुझ्दछ। बुझ्न सके भने खुशीको पारा चढ्छ। सम्झाउनेको त भन्नु पारा चढ्नुपर्छ। बेहदको बाबाको परिचय दिनु कुनै कम कुरा हो र ? बुझ्न सक्दैनन्, त्यसैले भन्छन्— यो कसरी हुन सक्छ ? बेहदको बाबाको जीवन कहानी सुनाउँछन्।

अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! पवित्र बन। तिमीले पुकार्यौं नि— हे पतित-पावन आऊ। गीतामा पनि ‘मन्मनाभव’ शब्द छ तर त्यसको ज्ञान पनि कसैसँग छैन। बाबाले आत्माको ज्ञान पनि कति स्पष्ट गरेर सुनाउनु हुन्छ। कुनै शास्त्रमा यी कुरा छँदै छैन। भन्न त भन्छन्— आत्मा बिन्दु हो, भृकुटीको बीचमा तारा जस्तै छ। तर यथार्थ रूपमा कसैको बुद्धिमा छैन। त्यो पनि जान्नुपर्छ। कलियुगमा छ नै भ्रष्टाचार। सत्ययुगमा हुन्छ सबै सदाचार। भक्ति मार्गमा मनुष्यहरू सम्भन्छन्— यी सबै ईश्वरसँग मिल्ने बाटाहरू हुन्। यसैले तिमी पहिले फाराममा भराउँछौ— यहाँ किन आउनु भएको हो ? यसरी तिमीले बेहदको बाबाको परिचय दिनु छ। सोध्छौ— आत्माको पिता को हुनुहुन्छ ? सर्वव्यापी भन्नाले त कुनै अर्थ निस्कँदैन। सबैको पिता को हुनुहुन्छ ? यो हो मुख्य कुरा। आ-आफ्नो घरमा पनि तिमीले सम्झाउन सक्छौ। एक दुईवटा मुख्य चित्रहरू— सिँढी, त्रिमूर्ति, कल्पवृक्ष यी अति आवश्यक छ। कल्प वृक्षबाट सबै धर्मकाले जान्न सक्छन्— हाम्रो धर्म कहिले शुरू भयो ? हामी यस हिसाबले स्वर्गमा जान सक्छौं ? जो आउँछन् नै पछि, उनीहरू त स्वर्गमा जान सक्दैनन्। बाँकी शान्तिधाममा जान सक्छन्। कल्प वृक्षबाट पनि धेरै स्पष्ट हुन्छ। जुन जुन धर्म पछि आउँछन् उनको आत्मा अवश्य माथि गएर विराजमान हुन्छन्। तिम्रो बुद्धिमा सारा फाउण्डेशन लगाइन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— आदि सनातन देवी देवता धर्मको कलमी त लाग्यो, फेरि वृक्षको पातहरू पनि तिमीले बनाउनु छ। पात विनाको त वृक्ष हुँदैन यसैले बाबाले पुरुषार्थ गराइरहनु हुन्छ, आफू समान बनाउनको लागि। अरू धर्मकाले पात बनाउनु पर्दैन। उनीहरू त माथिबाट आउँछन्, जग लगाउँछन्। पातहरू पछि माथिबाट आउँदै जान्छन्। तिमीले फेरि वृक्षको वृद्धिको लागि यो प्रदर्शनी आदि गर्छौं। यसबाट पातहरू लाग्छन्, फेरि तूफान आउँनाले भर्छन्, ओइलाउँछन्। यो आदि सनातन देवी देवता धर्मको स्थापना भइरहेको छ। यसमा लडाईं आदिको त कुनै कुरा छैन। केवल बाबालाई याद गर्नु र गराउनु छ। तिमीले सबैलाई भन्छौ— अरू जति पनि रचना छन् उनीहरूलाई छोडौं। रचनाबाट कहिल्यै वर्सा पाउन सकिँदैन। रचयिता बाबालाई नै याद गर्नु छ। अरू कसैको याद नआओस्। बाबाको बनेर, ज्ञानमा आएर फेरि यदि कुनै यस्तो काम गर्छौं भने त्यसको बोझ शिरमाथि धेरै चढ्छ। बाबा पावन बनाउन आउनु हुन्छ, फेरि कुनै यस्तो काम गर्छौं भने त अभै पतित बन्न पुग्छौ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— यस्तो कुनै काम नगर जसबाट घाटा परोस्। बाबाको ग्लानि हुन्छ नि। यस्तो काम नगर, जसबाट धेरै विकर्म होस्। परहेज पनि गर्नु छ। औषधिमा पनि परहेज राखिन्छ। डाक्टरले भन्छन्— यो अमिलो आदि खानु हुँदैन, मान्नुपर्छ। कर्मेन्द्रियहरूलाई वशमा राख्नुपर्छ। यदि लुकाएर खाइरहन्छन् भने फेरि औषधिको असर हुँदैन। यसलाई भनिन्छ आसक्ति। बाबाले पनि शिक्षा दिनु हुन्छ— यस्तो नगर। सर्जन हुनुहुन्छ नि। लेख्छन्— बाबा, मनमा संकल्पहरू धेरै आउँछन्। खबरदार रहनु छ। फोहोरी सपना, मनसामा संकल्प आदि धेरै आउँछन्, यिनीहरूबाट डराउनु छैन। सत्ययुग, त्रेता युगमा त यस्तो कुरा हुँदैनन्। तिमी जति नजिक पुग्छौ, त्रेता युगसम्म पुग्छौ तब कर्मेन्द्रियहरूको चन्चलता बन्द हुन्छ।

२०७२ पौष ०३ शुक्रबार १८-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

कर्मेन्द्रियहरू वशमा हुन्छन्। सत्ययुग-त्रेतायुगमा त वशमा थियो नि। जब त्यस त्रेतायुगको अवस्थासम्म आइपुग्छौ, तब वशमा हुन्छन्। फेरि सत्ययुगको अवस्थामा पुगेपछि सतोप्रधान बन्छौ अनि सबै कर्मेन्द्रियहरू पूरा वशमा हुन्छन्। कर्मेन्द्रियहरू वशमा थियो नि। नयाँ कुरा कहाँ हो र ? आज कर्मेन्द्रियहरूको वशमा छ, भोलि फेरि पुरुषार्थ गरेर कर्मेन्द्रियहरूलाई वशमा गर्छौ। त्यसो त ८४ जन्महरू हुँदै भर्दै आएका हौ। अहिले वापसी यात्रा हो, सबैलाई सतोप्रधान अवस्थामा जानु छ। आफ्नो चार्ट देख्नु छ— मैले कति पाप, कति पुण्य गरेको छु ? बाबालाई याद गर्दै गर्दै कलियुगदेखि त्रेतायुगसम्म पुगेपछि कर्मेन्द्रियहरू वशमा हुन्छन्। फेरि तिमीलाई महसुस हुन्छ, अहिले कुनै तूफान आउँदैन। त्यो अवस्था पनि आउँछ। फेरि सत्ययुगमा जान्छौ। मेहनत गरेर पावन बन्नाले खुशीको पारा पनि चढ्छ। जो आउँछन्, उनलाई सम्झाउनु छ— कसरी हामीले ८४ जन्म लियौं ? जसले ८४ जन्म लिएको छ, उसैले बुझ्छ। भन्छ— अब बाबालाई याद गरेर मालिक बन्नु छ। ८४ जन्मलाई जान्दैनौ भने शायद राजाईको मालिक बनेका थिएनौ। मैले त हिम्मत दिलाउँछु, राम्रो कुरा सुनाउँछु। तिमी तल खस्छौ। जसले ८४ जन्म लिएको हुन्छ उसलाई तुरुन्तै स्मृति आउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी शान्तिधाममा पवित्र त थियौ नि। अब फेरि तिमीलाई शान्तिधाम, सुखधाम जाने बाटो बताउँछु। अरू कसैले पनि बाटो बताउन सक्दैन। शान्तिधाममा पनि पावन आत्माहरू नै जान सक्छन्। जति मैला निस्कदै जान्छ, त्यति उच्च पद मिल्छ। जसले जति पुरुषार्थ गर्न सक्छ। हरेकको पुरुषार्थलाई त तिमीले देखिरहेका छौ, बाबाले पनि धेरै राम्रोसँग मद्दत गर्नुहुन्छ। यो त मानौं पुरानो बच्चा हो। हरेकको नाडीलाई जान्दछौ नि। जो होशियार छ, उसले तुरुन्तै बुझ्छ। बेहदको बाबा हुनुहुन्छ, उहाँबाट अवश्य स्वर्गको वर्सा मिल्नुपर्छ। मिलेको थियो, अहिले छैन फेरि मिलिरहेको छ। लक्ष्य-उद्देश्य अगाडि खडा छ। बाबाले जब स्वर्गको स्थापना गर्नु भएको थियो, तिमी स्वर्गको मालिक थियौ। फेरि ८४ जन्म लिएर तल भर्दै आएका हौ। अहिले हो यो तिम्रो अन्तिम जन्म। इतिहास अवश्य दोहोरिन्छ नि। तिमीले सारा ८४ को हिसाब बताउँछौ। जति बुझ्नेछन्, त्यति पात बन्दै जान्छन्। तिमीले पनि धेरैलाई आफू समान बनाउँछौ नि। तिमीले भन्दछौ— म आएको हुँ सारा विश्वलाई मायाको जंजीरबाट छुटाउन। बाबा भन्नुहुन्छ— म सबैलाई रावणको बन्धनबाट छुटाउन आएको हुँ। तिमी बच्चाहरूले पनि जान्दछौ— बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। तिमी पनि ज्ञान प्राप्त गरेर मास्टर ज्ञान सागर बन्छौ नि। ज्ञान बेग्लै हो, भक्ति बेग्लै हो। तिमी जान्दछौ— प्राचीन राजयोग बाबाले नै सिकाउनु हुन्छ। कुनै मनुष्यले सिकाउन सक्दैन। तर यो कुरा सबैलाई कसरी बताउने ? यहाँ त असुरहरूको विघ्न पनि धेरै पर्छन्। पहिले त सम्भन्थ्यौं शायद कसैले फोहोर खसाइदिन्छ। अहिले जान्दछौ— यो विघ्न कसरी पर्छ। कुनै नयाँ कुरा होइन। कल्प पहिले पनि यस्तो भएको थियो। तिम्रो बुद्धिमा यो सारा चक्र घुमिरहन्छ। बाबाले हामीलाई सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाइ रहेको छ। बाबाले हामीलाई लाइट हाउसको पनि टाइल दिनुहुन्छ। एउटा आँखामा मुक्तिधाम, अर्को आँखामा जीवन मुक्तिधाम। तिमी शान्तिधाममा गएर फेरि सुखधाममा आउनु छ। यो हो नै दुःखधाम। बाबा भन्नुहुन्छ— यी आँखाद्वारा तिमीले जे जति देख्छौ, त्यसलाई बिसिदिऊ। आफ्नो शान्तिधामलाई याद गर। आत्माले आफ्नो बाबालाई याद गर्नु छ। यसैलाई नै अव्यभिचारी योग भनिन्छ। ज्ञान पनि एकबाट नै सुन्नु छ। त्यो हो अव्यभिचारी ज्ञान। याद पनि एकको नै गर। मेरो त एक, दोस्रो न कोही। जबसम्म आफूलाई

२०७२ पौष ०३ शुक्रवार १८-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 आत्मा निश्चय गर्देनौ, तबसम्म एकको याद आउँदैन। आत्माले भन्छ— म त एक बाबाको नै
 बन्छु। मलाई जानु छ बाबाको पासमा। यो शरीर त पुरानो जीर्ण छ, यसमा पनि ममत्व राख्नु
 छैन। यो ज्ञानको कुरा हो। यस्तो होइन— शरीरको सम्हाल नै गर्नु छैन। भित्र मनमा सम्भन्नु छ—
 यो पुरानो खाल (छाला) हो, यसलाई त अब छोड्नु छ। तिम्रो हो बेहदको संन्यास। उनीहरू त
 जंगलमा जान्छन्। तिमी त घरमै बसेर यादमा रहनु छ। यादमा रहँदा रहँदै तिमीले पनि शरीर
 छोड्न सक्छौ। जहाँ भए पनि तिमीले बाबालाई याद गर। यादमा रहन्छौ, स्वदर्शन चक्रधारी बन्छौ
 भने जहाँ रहेर पनि तिमीले उच्च पद पाउँछौ। जति व्यक्तिगत रूपले मेहनत गर्छौ त्यति पद
 पाउँछौ। घरमा रहेर पनि यादको यात्रामा रहनु छ। अबै अन्तिम रिजल्ट आउन अलिकति समय
 बाँकी छ। फेरि नयाँ दुनियाँ पनि तयार हुनु पर्‍यो नि। अहिल्यै कर्मातीत अवस्था हुन गयो भने
 सूक्ष्मवतनमा रहनु पर्नेछ। सूक्ष्म वतनमा रहेर पनि फेरि जन्म लिनुपर्छ। पछि गएर तिमीलाई सबै
 साक्षात्कार हुन्छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरुप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
 रूहानी बच्चाहरुलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरुको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) एक बाबाको नै सुन्नु छ। एकको नै अव्यभिचारी यादमा रहनु छ। यस शरीरलाई
 सम्हाल गर्नु छ, तर ममत्व राख्नु हुँदैन।
- २) बाबाले जुन परहेज बताउनु भएको छ त्यसको पूरा पालना गर्नु छ। कुनै पनि यस्तो
 कर्म गर्नु हुँदैन जसबाट बाबाको ग्लानि हुन्छ, पापको खाता बन्छ। आफूलाई घाटा पार्नु
 हुँदैन।

**वरदानः— आफ्नो रूहानी लाइटद्वारा वायुमण्डललाई परिवर्तन गर्ने सेवा गर्नेवाला सहज
 सफलतामूर्त भव**

जसरी साकार सृष्टिमा जुन रंगको लाइट बाल्छौ, त्यस्तै वातावरण हुन्छ। यदि हरियो
 लाइट छ भने चारैतर्फ हरियो प्रकाश छाउँछ। रातो लाइट बाल्यौ भने यादको
 वायुमण्डल बन्छ। जब स्थूल लाइटले वायुमण्डललाई परिवर्तन गरिदिन्छ भने तिमी
 लाइट हाउसले पनि पवित्रताको लाइट र सुखको लाइटद्वारा वायुमण्डल परिवर्तन गर्ने
 सेवा गर्‍यो भने सफलतामूर्त बन्नेछौ। स्थूल लाइट आँखाले देख्न सक्छन्, रूहानी लाइट
 अनुभवद्वारा जान्नेछन्।

स्लोगनः— व्यर्थ कुरामा समय र संकल्प गुमाउनु— यो पनि अपवित्रता हो।

✽ शब्दार्थः— रिटर्न जर्नी= फर्किने यात्रा, वापसी यात्रा।